advokatnævnet

DATO: 03.10.2012 **Sagsnr.2011-4702**

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har advokat F klaget over advokat A.

Sagens tema:

Advokat F har klaget over, at advokat A har tilsidesat god advokatskik ved som advokat for Y A/S at have ansat advokat B til at behandle nogle sager mellem på den ene side Z A/S og på den anden side Y A/S, selv om advokat B tidligere var ansat som advokat hos advokatfirmaet C, der bistår Z A/S.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 14. januar 2011 og efterfølgende suppleret ved brev af 22. november 2011.

Sagsfremstilling:

Det fremgår af sagens oplysninger, at advokat B under sin ansættelse hos advokatfirmaet C var tilknyttet afdeling 5, (…), hvilken afdeling blev ledet af advokat D.

Advokat B tiltrådte den 1. februar 2010 sin ansættelse hos advokatfirmaet E under og umiddelbart efter, at advokat A var tiltrådt som partner, og han blev i den forbindelse inddraget i en række sager for Y A/S, som var opstået som følge af nogle tvister mellem Z A/S som totalentreprenør og Y A/S som bygherre. Tvisterne var opstået i forbindelse med byggerierne X (opførsel af ejerlejligheder) og XX

(opførsel af udlejnings- og ejerlejligheder). Advokat B behandlede således en nystartet voldgiftssag (formelt to voldgiftssager) vedrørende XX Almen og Privat. Denne sag blev af parterne forligt, og efter det oplyste har advokat B ikke sagsbehandlet voldgiftssagen vedrørende X, der ved nærværende klages indgivelse fortsat verserede.

Z A/S var i forbindelse med sagerne repræsenteret af advokat G, advokatfirmaet C, og senere advokat F, der er partneransvarlig for firmaets afdeling 2, der beskæftiger sig med entrepriseret.

Under sin ansættelse i advokatfirmaet C har advokat B ikke rådgivet eller været i kontakt med kontorets klient, Z A/S.

Det fremgår i den forbindelse af sagen, at advokat B i forbindelse med sin ansættelse ved advokatfirmaet E oplyste i erklæring af 12. januar 2010, at han ikke i forbindelse med sit ansættelsesforhold hos advokatfirmaet C fungerede som rådgiver for Z A/S, at han ikke var bekendt med indholdet af de sager, der af advokatfirmaet C behandles på vegne af Z A/S, og at han ikke på anden måde bidrog til eller modtog kendskab til sagerne.

Den 1. januar 2011 flyttede advokat A til advokatfirmaet H og umiddelbart efter også advokat B.

Advokat A repræsenterer fortsat Y A/S i de pågældende sager, og har oplyst, at advokat B ikke har deltaget i behandlingen af de voldgiftssager, der ved indbringelse af nærværende klage fortsat verserede mellem Y A/S og Z A/S.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

Advokat F har påstået, at advokat A har tilsidesat god advokatskik ved som advokat for Y A/S at have ansat advokat B til at behandle nogle sager mellem på den ene

side Z A/S og på den anden side Y A/S, selv om advokat B tidligere var ansat som advokat hos advokatfirmaet C, der bistår Z A/S.

Advokat F har til støtte herfor særligt med henvisning til Advokatnævnets kendelse af 10. november 2011 (sagsnr. 2009-1314) gjort gældende, at advokat B i kraft af sin tidligere ansættelse ved advokatfirmaet C har modtaget fortrolig viden, som han har kunnet udnytte i sin behandling af voldgiftssagerne mod advokat F's klient, Z A/S.

Advokat F har endvidere gjort gældende, at advokat B ubestrideligt havde adgang til at skaffe fortrolig viden under sin ansættelse hos advokatfirmaet C, hvor han i øvrigt var medlem af samme faglige fokusgruppe om entrepriseret i henhold til advokatfirmaet C's hjemmeside. Desuden er det uden relevans, at voldgiftsagen XX, som advokat B behandlede, var nystartet i februar 2010, og at sagen blev forligt mellem parterne.

Indklagede:

Advokat A har principalt påstået afvisning under henvisning til, at klagen, som er modtaget i Advokatnævnet den 14. januar 2011, alene indeholder en betinget klage, der ikke rettidig er gjort endelig, henset til, at advokat F siden 1. februar 2010 har haft kendskab til at advokat B arbejdede for hende hos advokatfirmaet E. Først ved brev af 22. november 2011 til Advokatnævnet må advokat F anses at have indgivet en klage, hvilket er for sent.

Advokat A har subsidiært påstået frifindelse og har til støtte herfor særligt anført, at advokat B's ansættelse hos hende, på daværende tidspunkt hos advokatfirmaet E og siden advokatfirmaet H, ikke medførte, at der skete et sideskifte, da advokat B på intet tidspunkt havde rådgivet Z A/S i forbindelse med de verserende voldgiftssager mod Y A/S.

Advokat A har endvidere gjort gældende, at der i nærværende sag intet beskyttelseshensyn er i forhold til Z A/S, idet advokat B ikke har været i besiddelse af nogen former for fortrolige oplysninger vedrørende sagerne for Z A/S, eller at der i øvrigt skulle foreligge et appearancehensyn i forhold til Z A/S, som ikke har kendt

til advokat B's eksistens under advokat B's ansættelse hos advokatfirmaet C.

Advokat A har henvist til, at advokat B i forbindelse med sin ansættelse i advokatfirmaet E i januar 2010 erklærede, at han ikke havde kendskab til sager hos advokatfirmaet C, der blev behandlet af advokatfirmaet E på den anden side, hvilket advokat B afgav erklæring på den 12. januar 2010.

Advokat A har endvidere anført, at det forhold, at advokat B tidligere har været ansat hos advokatfirmaet C ikke automatisk medfører, at hun skulle udtræde af alle verserende sager mod advokatfirmaet C. En sådan anskuelse af problemstillingen vil i øvrigt indebære, at ved enhver ansats advokats kontorflytning ville det nye kontor skulle udtræde af samtlige sager mod det tidligere kontor, hvilket ville umuliggøre enhver flytning for ansatte advokater såvel blandt de store kontorer som i provinsen.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 15 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Advokatnævnet finder, at klagen er indgivet inden for den i retsplejelovens § 147 b, stk. 2, anførte frist.

Sagen drejer sig om, hvorvidt advokat A befandt sig i en interessekonflikt og dermed har tilsidesat god advokatskik, da hun efter ansættelsen af advokat B fortsatte med at repræsentere Y A/S i tvisterne mellem Y A/S og Z A/S.

Spørgsmålet om en eventuel interessekonflikt skal bedømmes efter reglerne om interessekonflikter, som de har udviklet sig i Advokatnævnets og domstolenes praksis.

Det følger af reglerne bl.a., at en advokat ikke må bistå en part efter tidligere at have bistået modparten.

Hovedhensynet bag denne regel er at modvirke risikoen for, at en advokat uberettiget videregiver eller bruger fortrolige oplysninger om en nuværende eller en tidligere klient i andre sager til gavn for andre end den pågældende klient.

Samtidig må det ikke fremstå over for omverdenen, herunder den klient, hvis oplysning har krav på beskyttelse, som om der er en risiko for videregivelse af fortrolig information.

Reglerne om interessekonflikter omfatter advokatvirksomheder, der udøves i fællesskab, i aktieselskab og i kontorfællesskaber, ligesom reglerne omfatter andre samarbejder, samvirker og fællesskaber mellem advokatvirksomheder, hvis de i forhold til tredjemand fremtræder som et fællesskab eller en advokatvirksomhed.

Af den foreliggende sag fremgår det, at advokat B under sin ansættelse i advokatfirmaet C arbejdede i advokatfirmaets afdeling 5, (…), mens de sager, der var opstået som følge af tvister mellem Y A/S og Z A/S blev behandlet i advokatfirmaets afdeling 2, der beskæftiger sig med entrepriseret.

Det fremgår endvidere af sagen, at advokat B under sin ansættelse i advokatfirmaet C ikke behandlede sager, der var opstået som følge af tvister mellem Y A/S og Z A/S. Endvidere fremgår det, at advokat B heller ikke i øvrigt under sin ansættelse i advokatfirmaet C behandlede sager, hvor Z var klient.

På denne baggrund finder Advokatnævnet, at der ikke som følge af advokat B's firmaskifte har været risiko for, at fortrolige oplysninger om Z A/S' forhold af betydning for de sager, der var opstået som følge af tvister mellem Y A/S og Z A/S, ville blive anvendt til gavn for andre end Z A/S. Advokatnævnet finder endvidere, at det heller ikke for Z A/S kan have fremstået som om, at der var en risiko for videregivelse af sådanne oplysninger til andre.

Advokat A har derfor ikke tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, og Advokatnævnet frifinder advokat A.

Herefter bestemmes:

Advokat A frifindes.

På nævnets vegne

Jon Stokholm